

TEMA: Det kristne fællesskab

TITEL: Tro, tvivl og svære emner

INTRODUKTION

Dette oplæg er en del af serien "IMU's mål". I kommer til samtale om, hvordan dette mål kan blive til konkret virkelighed i netop jeres lokale fællesskab.

FORFATTER: Mathias Steengaard og Daniel Præstholt
VARIGHED: 60 minutter

ALDERSGRUPPE: 17-30
SESSION: 2 af 6

Kort beskrivelse

Dette oplæg handler om en af IMU's målsætninger og er en del af serien "IMU's mål". I kommer til samtale om, hvordan dette mål kan blive til konkret virkelighed i netop jeres lokale fællesskab.

Indledning

Vi lever i en verden som er fyldt af forventninger til os. Samfundet, familien, vennerne, og i høj grad også os selv, har forventninger til hvad vi skal være og gøre. Mange af os prøver desperat at leve op til de her idealer som ofte forbliver usagte, men som lever i os alligevel. De her idealer skaber en barriere for at dele tro, tvivl og snakke om svære emner i vores kristne fællesskaber. Hvis vi konstant prøver at være "perfekte" og tror andre har styr på deres liv, så deler vi ikke hvad der fylder for os selv. Gud elsker dig som du er, og derfor kan du komme som du er, til IMU. Han kender det gode og det dårlige, og elsker dig fordi du er hans barn. Du skal ikke leve op til noget for at få Guds kærlighed. Han har gjort alt.

Tag en runde: Snak om I synes det er nemt at dele tro i jeres fællesskab? Tror I, at I ville kunne dele med jeres fællesskab hvis I tvivler på Gud? – Hvorfor, hvorfor ikke? Og sidst, tør I tage svære emner op såsom drukkultur, seksualitet mv? – Hvordan undgår man at det bliver "det rigtige svar" man føler man skal sige, i stedet for det man reelt tænker/overvejer?

Bøn

"Da vi nu ved, hvad det er at frygte Herren, søger vi at overbevise mennesker, men vort liv ligger åbent for Gud, og jeg håber, at det også ligger åbent for jer, så I kan kende det." ([2 Kor 5,11](#))

Brug lige lidt tid på at snakke om verset. Del glæder og sorger med hinanden. Tak derefter Gud for venskab, medvandring, fortrolige samtaler og små fællesskaber. Bed om frimodighed i jeres smågruppe. Bed nu Helligånden om at lede samtalen i denne samling.

Slut samlingen af med bøn, hvor I beder Gud hjælpe jer med, at det I har snakket om ikke kun bliver til snak, men også får konkrete konsekvenser for jer og jeres fællesskab.

Hoveddel

Gud kender os fuldt ud

Det kan måske være skræmmende at tænke på, at der er én, der kender dig fuldt ud, men sådan er det faktisk med Gud. Han ved, hvem du er, og ved om alt, hvad du har gjort. I beretningen om Davids udvælgelse i GT, siger Gud således til profeten Samuel, som skal pege på den næste konge efter Saul:

“Se ikke på hans udseende og højde; ham forkaster jeg, for det drejer sig ikke om det, mennesker ser på; mennesker ser på det, de har for deres øjne, men Herren ser på hjertet.” ([1 Sam 16,7](#))

David, som jo blev udvalgt som konge, var selv klar over, at Gud kendte ham på denne måde. Læs [Sl 139,1-12](#) sammen, som er skrevet af David.

- *Hvordan har du det med, at Gud kender dig fuldt ud?*
- *Hvornår er det rart at tænke på? Hvornår er det knap så rart at tænke på?*

Lev gennemsigtigt

Selvom Gud kender os, så kan man alligevel have lyst til at sætte facader op. Der kan være forskellige ting, som gør, at man bygger mure op i sit liv, så andre ikke kan se, hvordan det virkelig ser ud i ens liv. Ofte skyldes det, at man skammer sig over noget.

Skammen kom med synden ind i verden, og allerede helt i begyndelsen af verdenshistorien kan man læse om, hvordan de første mennesker skammede sig:

“Kvinden så, at træet var godt at spise af og tiltrækkende at se på, og at det også var godt at få indsigt af, og hun tog af frugten og spiste. Hun gav den også til sin mand, der var hos hende, og han spiste. Da åbnedes deres øjne, og de opdagede, at de var nøgne. Derfor syede de figenblade sammen og bandt dem om livet.” ([1 Mos 3,6-7](#))

De dækkede sig til med blade, da de fandt ud af, at de var nøgne. Senere kan man også læse, at menneskene gemmer sig for Gud, fordi de ved, at det, de har gjort, er forkert.

- *Hvad kan få dig til at skjule dig for mennesker og for Gud?*
- *Hvordan føles det at skamme sig? Hvordan tror I det føles i et kristent fællesskab?*

Synden har det bedst i mørket, og derfor er det ikke mærkeligt, at man vil gøre rigtig meget for at skjule, hvad man gør forkert. Det er en af syndens indbyggede mekanismer, og derfor siger man også, at “synd avler synd”. Løgneren er en af de måder, hvorpå man kan bygge mure op i ens liv, så alt tager sig pænt ud - i hvert fald i andre menneskers øjne.

Vil man synden og skammen til livs, så må man dog turde at sænke paraderne. For det første overfor Gud, for han kender os jo allerede, men dernæst også over for mennesker. Ikke således at alle skal vide alt, men det er vigtigt, at man tør lukke *nogle* mennesker ind, så man kan dele det, der virkelig fylder i ens liv .

Man skal med andre ord turde at leve gennemsigtigt. Det er der flere grunde til. For det første, fordi synden får ringere vækstbetingelser i ens liv, hvis man lægger den frem for Gud og mennesker. For det andet, fordi man hurtigt kan bilde sig ind, at man er den eneste, der bøvlrer med det eller det, hvis ikke man ser, at andre også synder og skammer sig.

- *Er det svært for jer at dele med jeres kristne venner, når I f.eks. er kommet til at drikke jer fulde i byen? Eller er faldet i, med at lyve, eller at I har brug for hjælp til at stoppe med at have sex med jeres kæreste?*
- *Hvordan deler man på en god måde, f.eks. hvem deler man med og hvornår? – også ift. at du tvivler eller andet.*

Smågrupper

I IMU tror vi på, at der skal være plads til at leve gennemsigtigt, men vi tror ikke på, at det kan lade sig gøre fuldt ud i det store fællesskab. Derfor er vi varme fortalere for smågrupper. I en mindre gruppe kan der bedre oparbejdes den tillid og frimodighed, der skal til, for at vi tør lade facaderne falde og fortælle hinanden om det, der virkelig fylder i vores liv.

Erfaringen viser dog, at smågrupper er mange ting og kan bruges ret forskelligt. Brug lidt tid på at dele jeres erfaringer omkring smågrupper. Skriv jeres tanker ned, når I snakker om spørgsmålene.

- *Hvad er en smågruppe, og hvad kendetegner efter din mening en "god" smågruppe?*
- *Hvad er dine bedste og dine dårligste oplevelser med at være i en smågruppe?*

Anvendelse

"Vi vil øve os i at dele tro, tvivl og svære emner, fordi identiteten som Guds børn sætter os fri fra at skulle leve op til en masse usagte idealer."

Det kan lyde meget flot og idealistisk, men målet er, at det faktisk bliver til virkelighed! Det er ikke noget som kommer af sig selv, vi tror på at man skal øve sig på at gøre plads til det der betyder noget. Man skal øve sig på at huske det vigtigste – at vi er uendeligt værdifulde som Guds børn. Man skal øve sig på at sige til hinanden at Gud ikke kræver at vi lever op til noget for at få givet frelsen. Måske det er nemt for jer at dele i jeres fællesskab, men at åbne op for det personlige i fællesskab er værdifuldt. Det skaber indbyrdes kærlighed til hinanden som er et centralt kendetegn for kristne fællesskaber.

Derfor skal I nu bruge resten af tiden på at arbejde med de tre følgende spørgsmål. Skriv jeres tanker og ideer ned, og snak også om, hvem, der skal rykkes i, og hvad der skal gøres, for at de kan blive til virkelighed.

- *Hvordan kan vi holde fast i, at vi er syndere men stadig huske på at Jesus har gjort alt for at frelse os og vi ikke kan gøre noget for at fortjene frelsen? – hvordan have fokus på Jesus og ikke gode gerninger?*
- *Hvilke sagte/usagte idealer kan der være i jeres fællesskab?*

- *Hvilke konkrete nye tiltag kan og skal der gøres, for at frimodigheden og ærligheden kan øges i jeres fællesskab?*

Det er helt i orden, hvis I under drøftelsen har forskellige opfattelser af, hvordan virkeligheden er hos jer. Som mennesker er vi forskellige og behovet for gennemsigtighed kan også være forskelligt. Vigtigt er det dog, at vi erkender, at alle mennesker er kendt af Gud, og at vi alle har brug for at lægge vores liv helt åbent frem for ham.